

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

GŁÓWNY LEKARZ WETERYNARII

GAJOSZ WILCZYŃSKI P.A. SENATOR RP
Złotej 11, 11.04.2011
nr 1671 podpis

p. 7. Kwiercia
Marszałek Senatu RP
11.04.2011
3798 podpis

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP**

GIWpr 028-13/11

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 marca 2011 r., znak: BPS/DSK-043-3439/11, przy którym przesłano oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego podczas 71. posiedzenia Senatu RP w dniu 3 marca 2011 r., uprzejmie informuję, co następuje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. Nr 204, poz. 1281, z późn. zm.), ustawodawca dopuścił dwa równoważne sposoby oznakowania świń, mianowicie wytatuowanie świni numeru identyfikacyjnego zwierzęcia gospodarskiego albo założenie na lewą małżowinę uszną kolczyka z numerem identyfikacyjnym. Wybór oznakowania należy do posiadacza tych zwierząt. W przypadku utraty oryginalnego kolczyka, zastąpienie go tatuażem nie jest naruszeniem przepisów ustawy o identyfikacji i rejestracji zwierząt. Podobnie, w przypadku gdy tatuaż pierwotnie zastosowany do oznakowania świń z różnych powodów staje się nieczytelny, zastąpienie go kolczykiem również nie jest naruszeniem prawa. Jednakże zastosowana metoda oznakowania musi spełniać warunki określone w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 listopada 2007 r. w sprawie sposobu oznakowania bydła, owiec i kóz oraz świń, określenia wzoru znaków identyfikacyjnych oraz wymagań i warunków technicznych kolczyków dla zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 220, poz. 1635, z późn. zm.).

Ponadto w przypadku, gdy świnia pochodząca z innego państwa członkowskiego UE, której wwóz na teren Polski został prawidłowo zgłoszony Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, utraci swój kolczyk lub tatuaż, świnia taka może zostać oznakowana numerem siedziby stada, w której po raz pierwszy została zgłoszona do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych prowadzonego przez ARiMR. Forma oznakowania, czy to będzie tatuaż, czy kolczyk należy do posiadacza zwierzęcia. Powyższe wymaga jednak, aby w księdze rejestracji zwierząt istniało powiązanie między identyfikacją dokonaną przez właściwe władze państwa członkowskiego wysyłki, a nową identyfikacją dokonaną w Polsce. Niedopuszczalne jest opuszczenie siedziby stada przez świnie nie posiadającą oznakowania przewidzianego przepisami ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

Główny Lekarz Weterynarii pragnie wskazać, iż z posiadanych przez niego informacji, zarówno w województwie wielkopolskim, jak i też łódzkim, nie doszło do przypadków zakwestionowania partii tuczników z powodu tatuowania polskim numerem identyfikacyjnym zwierząt pochodzących z Danii, o których to sytuacjach wspomina w swoim oświadczeniu senator Grzegorz Wojciechowski.

Odnosnie natomiast poruszonej w oświadczeniu sprawy zaistniałej w Starachowicach, jak wynika z wyjaśnień, które przesłał Powiatowy Lekarz Weterynarii w Starachowicach przy piśmie z dnia 24 marca 2011 r., znak: PWI.440C/22/2011, organ ten nie groził utylizacją, ani nie wstrzymał uboju świń. Jednocześnie Powiatowy Lekarz Weterynarii w Starachowicach wskazał, że problem wynikał z faktu, iż znakowanie świń tatuażem było nieczytelne z uwagi na odbicie tatuażu za pomocą igieł bez użycia tuszu.

Zgodnie z przepisami ust. 3 rozdziału IV, sekcji I załącznika III rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55) przedsiębiorca sektora spożywczego prowadzący rzeźnię, w których prowadzony jest ubój kopytnych zwierząt gospodarskich, zobowiązany jest zapewnić, aby zwierzęta lub, w miarę potrzeb, każda partia zwierząt, wysłana do uboju, była zidentyfikowana w sposób umożliwiający oznakowanie ich pochodzenia.

Ponadto pragnę wskazać, iż organy Inspekcji Weterynaryjnej muszą posiadać pełne dane, w celu identyfikacji zwierząt przeznaczonych do uboju, chociażby ze względu na fakt, iż odbiorcy tych zwierząt, w tym przypadku były to Zakłady Mięsne ANIMEX SA., mogą być zakładami eksportowymi, zaś w niektórych przypadkach warunkiem eksportu mięsa jest urodzenie i wyhodowanie tuczniaka w Polsce.

Dodatkowo pragnę zaznaczyć, że tusze zwierząt, których nie można zidentyfikować, urzędowy lekarz weterynarii ma obowiązek uznać za niezdatne do spożycia przez ludzi, co wynika z ust. 1 rozdziału III sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206). W tym zakresie urzędowy lekarz weterynarii, wydaje na podstawie art. 7 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.), decyzję administracyjną, od której przysługuje w ciągu 24 godzin wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy przez powiatowego lekarza weterynarii, złożony za pośrednictwem urzędowego lekarza weterynarii, a także środki zaskarżenia przewidziane w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Z pozdrowieniami

GLÓWNY LEKARZ WETERYNARII
z up. *Jarostaw Naze*
Jarostaw Naze
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii